

РЕШЕНИЕ

№ 6056

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 10.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **2714** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на М. Г. П. от [населено място], срещу Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, обн. в ДВ, бр. 5 от 14.01.2011г., с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от Район „В.”, в.з. Б. - Киноцентъра, в частност относно имот с пл. № 283, кв. 13, в.з. отреден за УПИ III-41, кв. 13, в.з. „Б. - Киноцентъра” с административен адрес [улица] – сега с идентификатор посочен от лицето като - 68134.1943.35.

Съдът след проверка на доказателствата съдържащи се в преписката установи, че спорния имот, описан от лицето в жалбата му като пл. № 283, кв. 13, отреден за УПИ III-41, кв. 13, в.з. „Б. - Киноцентъра” с административен адрес [улица] – сега е с идентификатор 68134.1943.861, а не посочения от лицето с номер 35, поради което счита, че именно това е предмет на спора между страните.

Жалбоподателят в съдебно заседание не се явява и представлява. Не изпълнява указанията на съда за поставяне на задачи към съдебно техническа експертиза. По същество в жалбата си оспорва не отразяването на имота в картата, а записът на други собственици в кадастралния регистър.

Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ се представлява в последното заседание, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни С. Г. П., К. Е. С.-Б. и С. Е. С., редовно уведомени не се явяват и представляват, не депозират становище, съобразно дадената им от съда възможност.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, видно от датата на обявлението на оспорваната заповед в ДВ. Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК се приемат кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район В., местността „в.з. Б. - Киноцентъра” в [населено място]. Жалбата касае отразяването в регистъра към картата на поземлен имот с идентификатор 68134.1943.861.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание.

На второ място, при издаване на процесната заповед не са нарушени правилата на процесуалния закон, доколкото по делото са представени и приети доказателства за надлежното откриване на производството със Заповед № РД-16-5/05.03.2008 г., обявяването ѝ в ДВ, осъществяване на останалите елементи от фактическия състав на процедурата, обсъждане на възражения по картата и регистрите и приемането им по съответния ред, както и приемане и съобщаване на процесната Заповед по надлежния ред – чрез ДВ.

Трябва да се има предвид, че в хода на процедурата лицето е направило възражения по отразяването на имота в регистъра, които с решение по т. 353 на Протокол № КД-10-17-34 от 01, 02 и 06.07.2010 г. са отхвърлени, тъй като това са данните от Картата на възстановената собственост /КВС/.

На трето място, при издаване на заповедта са съобразени материално правните изисквания на закона. Имотът на жалбоподателят е записан в картата и регистъра към нея като собственост на заинтересованите страни, за които е имало данни отпреди, видно от представените по делото доказателства. Жалбоподателят не е представил доказателства, че е изпълнил задълженията си по чл. 38 от ЗКИР, включително да представи доказателства за собствеността си върху имота. Това неизпълнение не може да влече незаконосъобразност на акта.

По същество правния спор е за отразяване на имота в регистъра към кадастралната карта. Административния орган и настоящия съд не могат да решат въпроси, свързани със собственически иски между лицата, включително и да разглеждат и съобразяват наведените твърдения за давностно владение на имота от жалбоподателя като придобивен способ. Ето защо съдът намира, че отразяването на имота е било точно и в съответствие със събраните по преписката доказателства. Това е отбелязано и от комисията, която е разглеждала възраженията на лицето. Длъжностните лица при изготвяне на кадастралния регистър са се ръководили от посочените в ЗКИР източници на данни и след като в плана от 1999 г. и КВС са налични отразявания, то именно с тях

е следвало административния орган да се съобрази.

За жалбоподателя остава открит гражданско правния път за защита на твърдяната от него собственост, доколкото по административно правен ред такава не може да му бъде осигурена.

От всичко изложено до тук, Съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на акта в оспорената му част и съответно – за неоснователност на подадената жалба. В този смисъл последната следва да бъде отхвърлена.

На ответника, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и в зависимост от изхода на делото следва да бъдат признати направените в производството съдебни и деловодни разноски и да бъде осъден жалбоподателя да заплати на АГКК сумата от 150 лева, която дължимото минимално адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, и на основание чл. 143, ал. 3, чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. П. от [населено място], срещу Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, в частта ѝ по отношение на имот с идентификатор 68134.1943.861 /посочен от лицето като 68134.1943.35/.

ОСЪЖДА М. Г. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/, представляваща адвокатски разноски на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: